

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Pf.II.20.629/2017/11. szám

A Szegedi Ítéltábla **(pártfogó ügyvéd 1. neve)** pártfogó által képviselt I. r. és a **(pártfogó ügyvéd 2. neve)** pártfogó ügyvéd által képviselt II. r. felpereseknek -a dr. Ádám Attila ügyvéd által képviselt **alperes** alperes ellen szerződés érvénytelenségének megállapítása iránt indított perében a Szegedi Törvényszék 2017. május 15. napján kelt 17.P.22.660/2016/15. számú ítélete ellen az I. r. felperes 17. és a II. r. felperes 16. sorszám alatt benyújtott fellebbezése alapján lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, a megfellebbeezett rendelkezéseit **helybenhagyja.**

Kötelezi a felpereseket, hogy 15 napon belül egyetemlegesen fizessenek meg az alperesnek 22 700 (huszonkettőezer-hétszáz) Ft másodfokú perköltséget.

A feljegyzett 57 223 (ötvenhétezer-kettőszázhuszonhárom) Ft fellebbezési eljárási illetéket, valamint az I. r. felperes képviselőjét ellátó **(pártfogó ügyvéd 1. neve)** és a II. r. felperes képviselőjét ellátó **(pártfogó ügyvéd 2. neve)** pártfogó ügyvéd díját teljes egészében az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az I. r. felperes 2005. február 26. napján gépjármű adásvételi előszerződést kötött - az alperes jogelődjével, a **(alperesi jogelőd neve)** Zrt-vel (továbbiakban: alperes) fennálló együttműködési megállapodás alapján kölcsönszerződés megkötésére jogosult - **(S.)** Kft. kereskedővel mint eladóval a Suzuki Liana Sedan típusú 3 672 000 Ft bruttó vételárú gépjármű megvásárlására. Az előszerződésben rögzítették, hogy az I. r. felperes induló befizetése 735 000 Ft, a kölcsön összege 2 037 000 Ft, annak devizaneme CHF, a gépkocsi várható átvételének időpontja a kölcsönszerződés aláírásától számított kb. 4-6 hét.

Ezt követően az I. r. felperes 2005. április 1. napján kérelmet nyújtott be az alpereshez a fentiekben írt gépjármű vételárának finanszírozása céljából igénybe venni kívánt deviza alapú kölcsön folyósításához. A finanszírozási kérelemben feltüntetésre került, hogy a kölcsön „mértékadó devizaneme CHF”.

Az I. r. felperes és az alperes között 2005. április 6. napján jött létre a kölcsönszerződés, amely alapján az alperes 2 937 000 Ft kölcsönt nyújtott az I. r. felperesnek. A szerződő felek a szerződésben rögzítették a havi törlesztő részletek összegét és esedékességét, az összes törlesztő részletet (3 893 232 Ft), a törlesztő részletek számát (85 hónap) és a teljes hiteldíjmutatót (8,71 %). A mértékadó devizanemet svájci frankban határozták meg.

A kölcsönszerződés részét képezte az alperes gépjármű hitelezési tevékenységre vonatkozó **(Üsz. száma)**. számú üzletszabályzata (a továbbiakban: Üsz.), amely egyebek között az alábbi - a jelen jogvita és a fellebbezés elbírálása szempontjából releváns - rendelkezéseket tartalmazza.

- I.13. „Mértékadó devizanem: Az egyedi kölcsönszerződésben meghatározott devizanem. ...”

- I.14.c. „Amennyiben a mértékadó devizanem egyéb - forinttól vagy EURO-tól eltérő - úgy a Reuter Monitor Money Rate Service „LIBOR” elnevezésű oldalán a mértékadó devizanemben egy hónapos kamatperiódusra közölt éves százalékban kifejezett LIBOR kamatláb a mérvadó.

- d) Ha a finanszírozási feltételek a pénzüpiaci körülmények hatására módosulnak, és a mértékadó kamatláb változása nem követi a pénzüpiaci kamatok mozgását, akkor a Hitelező forrásköltsége az irányadó”.

- I. 15.: „Árfolyam: A Takarékbank Rt. által a mértékadó devizanemre kiemelt ügyfelek számára jegyzett hivatalos, forintban kifejezett árfolyam”.

- I. 16.: „Mértékadó árfolyam: A mértékadó devizanem vételi árfolyama az egyedi kölcsönszerződés létrejötté napján.”

- I. 17.: „Kamatváltozás:

a) Kamatváltozás I.: A mértékadó kamatláb változásának függvényében meghatározott kamatkülönbözet.

b) Kamatváltozás II. (árfolyamváltozás): A mértékadó árfolyam és a fizetési esedékesség napján aktuális deviza eladási árfolyam változásának függvényében az alábbi képlet szerint meghatározott kamat-különbözet:

Kamatváltozás II. = fizetési kötelezettség x ((fizetési esedékesség napján aktuális deviza eladási árfolyam / mértékadó árfolyam) - 1.)

c) Kamatváltozás III. (árfolyamváltozás): A kölcsönszerződés futamidő lejártá előtti megszűnésekor fizetendő - ki nem terhelt - kamatkülönbözet, amelynek mértéke a szerződés megszűnésének eseteit szabályozó rendelkezésekben külön kerül meghatározásra.”

- IV.4.: „A Hitelező jogosult a folyósított kölcsön összege után kamatot felszámítani. A kamatszámítás a kölcsön folyósításának időpontjában az alábbi képlet alapján történik:

$$K_i = H_i \times r \times (t_i - t_{i-1}) / 36.000$$

ahol: K_i t_i időpontban számított kamat

H_i t_i időpontban fennálló tőketartozás

r kamatláb %-ban

$i-1$ a t_i időpontot megelőző kamattörlesztés, illetve a folyósítás időpontja

t_i a kamatszámítás értéknapja”

- IV. 5.: „A Hitelező jogosult a kamatváltozás I. szerint az egyedi szerződésben meghatározott még ki nem fizetett törlesztő részleteket egyoldalúan megváltoztatni, amennyiben a mértékadó kamatláb változik. A törlesztő részletek módosítása a kölcsönbevevő értesítésével lép hatályba.”

- IV. 6.: „Az esedékessé vált törlesztő részletekre jutó kamatváltozás II-t Hitelező utólag - a hirdetményben közzétett gyakorisággal - terheli ki, amennyiben a még ki nem terhelt valamennyi

kamatváltozás II. összege legalább a hirdetményben meghatározott mértéket eléri. A szerződés megszűnéskor a Hitelező a ki nem terhelt valamennyi kamatváltozás II-t kiterheli illetve jóváírja.

- V. 2.: „A Kölcsönbevevő köteles az egyedi szerződésben és a kamatváltozás terhelő bizonylatokban meghatározott fizetési kötelezettségeinek legkésőbb az esedékesség időpontjában eleget tenni. Sem a számla illetve készpénz átutalási megbízás hiánya, sem az, hogy a Hitelező az esetleges inkasszós jogával nem él, valamint az a körülmény, hogy a Kölcsönbevevő a gépjárművet nem vette át, és/vagy nem helyezte üzembe, a kölcsönszerződésben meghatározott fizetési kötelezettség teljesítése alól nem mentesíti, és nem módosítja az esedékesség időpontját sem.”

- V.6.: „Amennyiben a kölcsönszerződésben megjelölt „mértékadó devizanem” nem magyar forint (HUF), a kölcsönszerződés deviza alapú szerződés, amely esetben a kölcsönbevevő vállalja a mértékadó devizaneme és a forint közötti árfolyamváltozásból eredő kockázatokat.”

- V.7.: „A Kölcsönbevevő köteles a Hitelező székhelyén és fióktelephelyén kifüggesztett hirdetmény szerinti költségeket - azok felmerülése esetén - a Hitelezőnek megtéríteni.”

A I.18. pont a hitelminősítési díj, a I. 19. a THM-re vonatkozó rendelkezést tartalmaz.

A peres felek a kölcsönszerződést többször módosították, 2007. április 26. napján 2007. március 30. napjára visszamenőlegesen az ún. fix konstrukció elszámolási módra tértek át, a 2008. december 11-i illetve 2009. februári szerződésmódosítással pedig a fizetési kötelezettség átütemezése történt meg.

Az I. r. felperest a kölcsönszerződésből eredően terhelő fizetési kötelezettség teljesítéséért a II. r. felperes a 2005. december 21. napján kelt szerződésben készfizető kezességet vállalt.

Az alperes 2012. augusztus 13. napján a szerződést a kölcsönbevevő fizetési kötelezettségének megszégésére hivatkozással felmondta.

A felperes a 2014. évi XL. tv-ben (DH2 tv.) írt elszámolási kötelezettségét teljesítette, az elszámolás felülvizsgálatnak minősül.

A felperesek többször módosított keresetükben kérték, hogy a bíróság kötelezze az alperest az I. r. felperes javára 94 000 Ft megfizetésére jogalap nélküli gazdagodás jogcímén. Marasztalási igényüket a szerződés érvénytelenségére alapították. Álláspontjuk szerint érvénytelen az egyedi szerződés „mértékadó devizanem: CHF”, valamint a „kölcsönbevevő által választott kamatváltozás II. (árfolyamváltozás)” kitétele, tisztességtelen szerződési feltételnek minősül továbbá az Üsz. IV.4. pontjának második mondatában rögzített kamatszámítási képlet, a IV.5. pont, a IV.6. pont, valamint a V.2. pontjának az a rendelkezése, amely az I. r. felperes törlesztési kötelezettségét írja elő függetlenül a gépkocsi átvételétől (5. - 8. sor). Hivatkoztak továbbá arra, hogy a szerződés a Hpt. 213. § (1) bekezdés b), c) és d) pontjában írt tartalmi elemek hiánya miatt is érvénytelen. Az üzleti kamat éves százalékos értékének meghatározása hiányát eredményező érvénytelenségi ok kapcsán kérték a szerződés érvényessé nyilvánítását 8,71 % kamat meghatározásával. Emellett állították, hogy az alperes olyan költségeket is svájci frankban számolt el, amelyek forintban merültek fel. Kifogásolták a fentiekben túl az I. r. felperes tulajdonát képező gépjármű beszámításával kapcsolatos elszámolást. Mindennek álláspontjuk szerint az a következménye, hogy az alperes a kölcsönösszeg és annak 8,71 % kamatára tarthatott volna igényt, ehhez képest 4 272 628 Ft a teljesített összeg, a különbségben kérték az alperes marasztalását.

Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. A szerződés Hpt. 213. § (1) bekezdés c) pontjára alapított érvénytelenségének megállapítása esetére kérte annak érvényessé nyilvánítását évi 8,57 % induló üzleti kamat meghatározása mellett.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes és az I. r. alperes között 2005. április 6. napján megkötött **(kölcönszerződés száma)** számú kölcsönszerződést érvényessé nyilvánította akként, hogy az induló ügyleti kamat értékét 8,57 %-ban határozta meg. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Az alperest 4800 Ft eljárási illeték megfizetésére kötelezte, és megállapította, hogy az ezt meghaladó 43 700 Ft eljárási illetéket az állam viseli. Kötelezte továbbá a felpereseket, hogy 15 napon belül fizessenek meg egyetemlegesen az alperesnek 41 100 Ft perköltséget. Megállapította, hogy az I. és a II. r. felperesek pártfogó ügyvédi díjának 10 %-át az alperes, az ezt meghaladó 90 %-át pedig az I. és a II. r. felperesek kötelesek viselni. Határozatának indokolása szerint az I. r. felperes és az alperes deviza alapú kölcsönszerződést kötöttek egymással. Utalt arra, hogy a szerződés, a finanszírozási kérelem, a szerződésmódosításban használt kifejezések (a hitel devizanemeként CHF feltüntetése, a deviza alapú kifejezés használata, a fix deviza konstrukció fogalom alkalmazása) ezt egyértelművé teszi. Kiemelte, a szerződés „fix konstrukcióra” történő módosítással kapcsolatos ajánlatban, majd pedig a szerződésmódosításban az alperes felhívta az I. r. felperes figyelmét a deviza alapú finanszírozásra, és az ahhoz kapcsolódó árfolyamingadozásra. Nem fogadta el azt a felperesi hivatkozást, hogy az üzletszabályzatot nem kapta meg, rámutatott, ezt cáfolja az a tény, hogy az iratokhoz csatolt eredeti kölcsönszerződés az adásvételi szerződéssel és az üzletszabályzattal egy okiratba foglaltan kerültek aláírásra. Kifejtette, az egyedi szerződés és az Üsz. általa megjelölt rendelkezései (mértékadó devizanem CHF, Üsz. I.13., I.15., I.16., I.17.b., IV.6.) egyértelművé teszik, hogy a szerződés árfolyamkockázattal jár, amelyet az adósnak kell viselnie, az Üsz. V.6. pontja pedig e kötelezettségvállalást kifejezetten rögzíti. Utalt arra, az I. r. felperes - személyes meghallgatásából kitűnően - a perbeli jogügylet kapcsán beszámított korábbi gépjárművét szintén svájci frank alapú kölcsön igénybevételével vásárolta, ismert volt tehát előtte a deviza alapú kölcsön fogalma, a „mértékadó devizanem: CHF” megjelölés, és nem merült fel aggálya a deviza alapú kölcsönt illetően. Ehhez képest nem fogadta el azt a felperesi érvelést, miszerint az I. r. felperes forint alapú kölcsönszerződést kötött az alperessel. Nem találta megállapíthatónak az egyes üzletszabályzati pontok tisztességtelenségét sem. Az Üsz. IV.4. pontja kapcsán kiemelte, a pénzügyi kötelmekben a fogyasztó által nem feltétlenül ismert szakkifejezések, számszaki képletek alkalmazása elkerülhetetlen, így önmagában azért, hogy azok megértése a szerződés gondosabb áttanulmányozását, megmagyarázását teszi szükségessé, az érintett kikötés nem minősül tisztességtelennek. Álláspontja szerint az Üsz. IV.5. pontja az alperes számára egyoldalú szerződésmódosítási jogot biztosít, amely szerződési feltétel tisztességtelenségét az ún. DH törvények megállapították és az érvénytelenséget orvosolták, ezzel kapcsolatos további igényérvényesítésre a perben már nem kerülhetett sor.

Megállapította, az Üsz. IV.6. pontja az árfolyamváltozásból eredő fizetési kötelezettség kiterhelésének a módját rögzíti, így az nem minősül egyoldalú szerződésmódosításnak. Nem találta tisztességtelennek az Üsz. V.2. pontjának támadott rendelkezését sem, érvelése szerint ugyanis a hitelező által nyújtott kölcsön visszafizetése nem tehető függővé olyan bizonytalan jövőbeni eseménytől, mint a finanszírozott gépjármű átvételével illetve az üzembe helyezésével kapcsolatos késedelem.

Utalt arra, alaptalan az a felperesi érvelés, hogy a beszámított gépjármű értéke a szerződésben nem került elszámolásra, ezt a peradatok cáfolják.

Megalapozottnak találta viszont a szerződés érvénytelenségét az ügyleti kamat éves százalékos értéke feltüntetésének hiánya miatt, az érvénytelenséget azonban az alperes által megjelölt értékű kamat meghatározásával kiküszöbölhetőnek találta, utalva arra, hogy az alperes részletes számítást csatolt, a kamatláb százalékos módszerét és számításának a magyarázatát is adva.

Mint szükségtelent mellőzte a felperes által felajánlott további tanúbizonysítást és a szakértői bizonyítás lefolytatását.

A felperesek pontosított fellebbezésükben kérték a per tárgyává tett szerződési feltételek érvénytelenségének a megállapítását, és az alperesnek az I. r. felperes részére 1000 Ft megfizetésére kötelezését. Másodlagos fellebbezési kérelmük az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére és az elsőfokú bíróságnak a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasítására irányult. Változatlan álláspontjuk szerint a megjelölt szerződési feltételek az alperes számára egyoldalú előnyt, míg a felperesekre nézve csupán hátrányt eredményeznek, ezért tisztességtelenek.

Az I. r. felperes álláspontja szerint az Üsz. V.2. pont 5. - 8. sorában foglalt rendelkezés azért tisztességtelen szerződési feltétel, mert az alperes anélkül kér teljesítést, hogy előzőleg ő maga illetve szerződéses partnere, a márkakereskedő a gépjármű átadásának kötelezettségét teljesítette volna. Utalt arra, nem az ügyleti kamatfizetési kötelezettségét vitatja, hanem azt állítja, hogy az erre vonatkozó képlet átláthatatlanul bonyolult illetve tisztességtelen. Megítélése szerint az elsőfokú bíróság úgy fogadta el e körben az alperes álláspontját, hogy az általa indítványozott bizonyítást mellőzte, ezáltal a tényállás feltáratlan. Állította, a szerződés alaposabb áttanulmányozására az apró betűméret és a nagyító hiánya, valamint a megmagyarázására rendelkezésre álló rövid idő miatt nem volt lehetőség. Levezetett számítása szerint az árfolyam-különbözet felszámításának vitatására nincs ugyan lehetősége a hatályos jogszabályi rendelkezések alapján, azonban késedelmi kamattal, az árfolyamváltozás után fizetendő kamattal, szerződéskezelési díjjal és egyéb ügyviteli díjjal nem tartozik, mivel azokat nem ismeri el jogszerűnek, így 2016. június 1. napján az alperesnek állt fenn vele szemben tartozása 93 999 Ft összegben, de ebből kizárólag 1000 Ft megítélését kéri. Véleménye szerint az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezést az indokolja, hogy az elsőfokú bíróság az elszámolást teljes körűen nem végezte el. Sérelmezte a pervesztesség-pernyertesség arányának elsőfokú ítélet szerinti meghatározását, utalva arra, az elsőfokú bíróság nem adta indokát annak, hogy miért 10 %-ban határozta meg pernyertességük mértékét, hasonló ügyben ugyanis a Szegedi Törvényszék másik tanácsa 20 %-os mértékű pernyertességet állapított meg.

A II. r. felperes fellebbezésében továbbra is vitatta a beszámított autó ellenértékének az elszámolását és az elsőfokú bíróság ezzel kapcsolatos álláspontját. Hivatkozott arra, hogy a szerződéskötésre mindössze 10-20 perc állt rendelkezésre, ennyi idő alatt pedig a szerződési feltételek nem olvashatók végig, még abban az esetben sem, ha a betűméret alapján arra lett volna lehetőség. Előadása szerint a szerződést az I. r. felperes csak annak aláírását követően, a gépkocsi tényleges átvételével egyidejűleg kapta kézhez.

Hivatkozott arra, nem kapott semmiféle tájékoztatást éveken keresztül a svájci frank árfolyamváltozásáról, illetve arról, hogy az hogyan hat ki a törlesztő részletekre. Kiemelte, a fix deviza konstrukcióra történő módosítás ellenére többféle összeget kellett fizetniük, így a konstrukció fix jellege nem tudott érvényre jutni. Sérelmezte, hogy az elsőfokú ítélet nem tartalmaz megállapítást arra nézve, hogy a szerződésben rögzítettekkel ellentétben mintegy 4 300 000 Ft-ot teljesítettek az alperesnek.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

A fellebbezés **alaptalan.**

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, abból a jogszabályoknak megfelelő következtetést vont le, az ítéletábrla annak kifejtett indokaival is egyetért, ezért ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A felperesi fellebbezés kapcsán az alábbiakat emeli ki:

Az Üsz. IV.4. pontjának második mondata azt a matematikai képletet rögzíti, amely alapján a kamatszámítás történik, a képlet az egyes tényezőinek magyarázatát is feltünteti, az egyedi szerződés adatai és a képlet alapján az induló ügyleti kamat mértéke kiszámítható. Nem vonható kétségbe, hogy a kamat kiszámítása az átlagostól magasabb szintű matematikai tudást igényel. A pénzügyi kötelekben azonban - az átlagfogyasztó által nem feltétlenül ismert - szakkifejezések használata adott esetben matematikai formulák (képletek, algoritmusok) alkalmazása elkerülhetetlen, ez önmagában nem eredményezi a szerződési feltétel tisztességtelenségét (2/2012. PK vélemény 6. pont indokolás).

Az Üsz. IV.5. pontja a mértékadó kamatláb változásából eredő törlesztő részlet módosulására, a IV.6. pont az árfolyamváltozásból fakadó többletfizetési kötelezettség kiterhelésének módjára vonatkozó rendelkezést tartalmaz. A fellebbezések az elsőfokú ítélet e szerződési feltételek érvénytelenségével kapcsolatos indokolását nem támadták, az I. r. felperes kifejezetten úgy nyilatkozott, hogy az árfolyam-különbözet felszámíthatóságát nem teszi vitássá, ezért az ítélet is csak visszautal az elsőfokú ítélet e körben kifejtett mindenben helyes indokaira.

A II. r. felperes azt sérelmezi, hogy ő maga nem kapott tájékoztatást az árfolyamkockázatra vonatkozóan. Lényeges azonban, hogy a II. r. felperes a kölcsönszerződésnek nem alanya, az alperes tájékoztatási kötelezettsége a kölcsönbevevő I. r. felperessel szemben állt fenn. A II. r. felperes a kölcsönszerződés megkötését követően a szerződés teljesítéséért készfizető kezességet vállalt, kötelezettségvállalása járulékos jellegű, az alperes és az I. r. felperes között létrejött szerződésből eredő kötelezettséghez igazodik (1959-es Ptk. 273. § (1) bekezdés).

Egyetért az ítéletábra az elsőfokú bíróságnak az Üsz. V.2. pontjában foglalt szerződési feltétel kapcsán elfoglalt álláspontjával is. A perbeli gépjármű tulajdonjogának megszerzésére a kereskedővel kötött adásvételi szerződés, és a gépjármű vételárának finanszírozására az alperessel kötött kölcsönszerződés két külön jogügylet, az eladó és a kölcsönbeadó különböző személyek. Az alperestől független körülmény volt, hogy az eladó mikor teljesít, nem lehet tehát egyoldalúan és indokolatlanul hátrányos kikötésnek tekinteni azt a szerződési feltételt, amely az I. r. felperes kölcsönbevevő törlesztési kötelezettségét a gépjármű átvételétől függetlenül előírja. Utal továbbá az ítéletábra arra, nincs jogszabályi akadálya annak, hogy a felek megállapodása szerint a vevő teljesítése megelőzze az eladót.

Ugyancsak az eladóval kötött jogügyletet, az adásvételi szerződést érintő kérdés a beszámított gépjármű értékével kapcsolatos elszámolás.

Alapítan az elszámolás hiányával kapcsolatos jogorvoslati kifogás is, a felperesek ugyanis a marasztalási igényt a szerződés érvénytelenségére alapították. Keresetük annak jogalapja tekintetében megalapozatlannak bizonyult, ezért elszámolási igényük is alapítan. A késedelmi kamat, szerződéskezelési díj, egyéb ügyviteli díj, stb. felszámításának jogszerűsége az érvényes szerződéshez kapcsolódó elszámolás tárgya lehet, az érvényes szerződés alapján történő elszámolás viszont nem volt a per tárgya.

Alapítanul sérelmezi az I. r. felperes az elsőfokú ítélet pervesztesség-pernyertesség arányát megállapító rendelkezését is. A felperesek a kölcsönszerződés érvénytelenségét több érvénytelenségi ok fennállására és általános szerződési feltétel érvénytelenségére alapították, amelyek közül kizárólag a kamat százalékos értéke feltüntetésének hiányára alapított érvénytelenségi ok bizonyult megalapozottnak. Tény, hogy ezen érvénytelenségi ok tekintetében a felperesek maguk is kérték a szerződés érvényessé nyilvánítását, az elsőfokú bíróság azonban nem

az általuk, hanem az alperes által meghatározott kamatértékkal küszöbölte ki az érvénytelenségi okot. Jelen perben a jogvita sajátosságához igazodóan a pervesztesség-pernyertesség arányát konkrét arányszámmal meghatározni nem lehet, a bíróság mérlegeléssel dönt ebben a kérdésben. Az ítéltábla az elsőfokú bíróság mérlegelését okszerűnek ítélte, nem találta indokát az eltérő pervesztesség-pernyertesség arány meghatározásának. Hangsúlyozza ezzel összefüggésben, hogy más perekben hozott egyedi döntések a bíróság konkrét ügyben hozott döntését nem befolyásolják akkor sem, ha a perek tárgya hasonló jellegű, így annak, hogy a bíróság hasonló tárgyú perekben hogyan határozta meg a pervesztesség-pernyertesség arányát, a jelen perben nincs jelentősége.

A kifejtettkre tekintettel a felperesek fellebbezése megalapozatlannak bizonyult, ezért az ítéltábla a Pp. 78. § (2) bekezdése alapján kötelezte a felpereseket mint egyetemleges kötelezetteket az alperes jogi képviselővel felmerült - a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja, (5) bekezdése és 4/A. §-a alapján meghatározott ügyvédi munkadíjból álló - másodfokú perköltségének a megfizetésére, míg a felperesek személyes költségmentessége folytán feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. §-a alapján a 13. § (1) bekezdésében foglaltakra figyelemmel az állam viseli. Az ítéltábla a Pp. 87. § (2) bekezdése alapján megállapította, hogy a Pp. 84. § (1) bekezdés b) pontjában írtakra figyelemmel a személyes költségmentesség kedvezményében részesült felperesek jogi képviselőt ellátó pártfogó ügyvédek díját szintén az állam viseli.

S z e g e d , 2018. január 31.

Dr. Szeghő Katalin sk.
a tanács elnöke

Zanócné dr. Ocskó Erzsébet sk.. Lengyel Nóra sk.
előadó bíró táblabíró

